14 de setembre: L'Exaltació de la Santa Creu

Text de l'Evangeli (*Jn* 3,13-17): En aquell temps, Jesús digué a Nicodem: «(...) I així com Moisès enlairà el serpent al desert, així convé que sigui enlairat el Fill de l'home, per tal que tot el qui cregui en ell tingui vida eterna».

Perquè tant estimà Déu el món, que va donar el seu Fill unigènit perquè tot el qui cregui en ell no es perdi, sinó que tingui vida eterna (...)».

L'Exaltació de la Santa Creu: el nou culte anhelat ha esdevingut realitat a la Creu

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, Nicodem, el mateix que "des-clavaria" Jesucrist, rep anticipadament una revelació: el Fill de l'home seria "ex-altat" (enlairat des de la terra) i atrauria tots cap a si. L'Església naixent, sota el guiatge de l'Esperit Sant, anà aprofundint lentament aquesta veritat. Una cosa restava clara des del començament: amb la Creu del Crist, els antics sacrificis del temple quedaren superats definitivament. S'havia esdevingut quelcom novador!

Déu no volia ser glorificat mitjançant els sacrificis dels braus i moltons, la sang dels quals no pot purificar l'home ni expiar per ell. El nou culte anhelat, però fins aleshores encarara sense definir, havia esdevingut realitat. A la Creu s'havia verificat el que en debades hom havia intentat amb els sacrificis d'animals: el Crist ha ocupat el seu lloc. El temple continuava sent un lloc venerable de pregària i predicació. Els seus sacrificis, en canvi, ja no eren vàlids per als cristians.

—Us adorem, oh Crist, i us beneïm, perquè per la vostra Santa Creu redimíreu el món.

L'Exaltació de la Santa Creu

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui, l'Evangeli és una profecia més enllà del que ens diuen els nostres sentits: la Creu, la Santa Creu de Jesucrist és el Tron del Salvador. Per això, Jesús afirma que "el Fill de l'home ha de ser enlairat".

La creu era el suplici més atroç i vergonyós del seu temps. Exaltar la Santa Creu no deixaria de ser un cinisme si no fos perquè allà hi penja el Crucificat: amb el Fill de l'Home és el nou arbre de la Saviesa. Jesucrist, en oferir-se lliurement a la passió, ha obert el sentit del nostre viure: pujar amb Ell a la Santa

Creu per obrir els braços i el cor al Do de Déu, en un intercanvi admirable. Trobar-nos crucificats amb Jesús i ressuscitar amb Ell: heus ací el perquè de tot plegat!

—Jesús, els cristians en la Vetlla Pasqual, de manera solemne, cantem lloança del pecat original: "Oh!, culpa sortosa, que ens has merescut tan gran Redemptor", perquè amb el teu dolor has imprès “sentit” al dolor.